

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 11. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 225 (alm. del) efter ønske fra Martin Henriksen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 225:

Hvad kan ministeren oplyse om UNHCR's Global Compact on Refugees, herunder om erklæringen er juridisk forpligtigende, og om det er korrekt, at erklæringen forpligtiger landene til at omfordele flygtninge?

Svar:

Under FN-topmødet i september 2016 om flygtninge og migranter blev verdens ledere i den såkaldte New York-erklæring enige om, at der var brug for en *Global Compact for Refugees* (GCR).

I New York-erklæringen erkendtes det, at antallet af flygtninge på verdensplan har været støt stigende i de senere år, at flygtningekriserne bliver stadigt mere langvarige og komplekse, og at langt hovedparten af verdens flygtninge befinder sig i lav- og mellemindkomstlande i nærrområderne, lande som kun i begrænset grad har de fornødne ressourcer til at håndtere udfordringerne. På den baggrund var målet at nå frem til en politisk forståelse, som kunne styrke den samlede respons på store flygtningekriser i nærrområderne.

Allerede med New York erklæringen var der enighed om en ramme for respons i forbindelse med store flygtningesituationer, *The Comprehensive Refugee Response Framework* (CRRF). FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, blev på baggrund heraf anmodet om at lede internationale konsultationer om en handlingsplan, som kunne understøtte den allerede vedtagne CRRF og som til sammen kunne udgøre en *Global Compact for Refugees*.

FN's medlemslande har på baggrund af mandatet i New York-erklæringen drøftet GCR's indhold gennem seks formelle konsultationsrunder under ledelse af UNHCR. Et endeligt udkast blev færdigt i juli 2018 og vedtaget med overvældende flertal i FN's generalforsamling den 17. december 2018.

3. januar 2019

Internationalt
udlændingesamarbejde
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 21689
Akt-id 601951

Forhandlingerne om GCR fandt sted inden for velkendte internationale rammer af flygtningekonventionen og veletableret international praksis for flygtningehåndtering. Hertil kommer, at grundlaget i i vid udstrækning allerede var til stede med den tidligere vedtagne CRRF, der udgør en integreret del af GCR. Forhandlingerne har fra dansk side været tæt koordineret mellem Udenrigsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet inden for rammerne af vedtagne danske politiske linjer, herunder den nye kvoteordning, som blev besluttet ved ændring af udlændingeloven i november 2017, den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Strategi samt den Udviklingspolitiske og Humanitære Strategi.

Indhold af GCR

Erklæringen vedrører alene flygtninge, der har krav på international beskyttelse gennem den eksisterende folkeret, herunder FN's Flygtningekonvention. Erklæringen vedrører ikke migranter, der behandles i den parallelt men separat forhandlede *Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration*.

Det fremgår eksplicit af GCR's indledning, at den ikke er juridisk bindende, og at den alene tjener til at reflektere politisk vilje og ambition i det internationale samfund til samlet at styrke solidariteten med flygtninge og værtslande med store flygtningepopulationer. Det understreges, at erklæringen skal udmøntes gennem frivillige bidrag med henblik på kollektive resultater og fremskridt. Det fremgår eksplicit af erklæringen, at karakteren af disse frivillige bidrag alene afgøres af hver enkelt stat baseret på nationale rammevilkår, kapacitet og udviklingsniveau samt med respekt for nationale politikker og prioriteter. Erklæringen er til fulde baseret på og i overensstemmelse med allerede eksisterende international ret på flygtningeområdet, og det fremgår af erklæringen, at dens udmøntning skal baseres på nationalt ejerskab og lederskab under hensyn til national lovgivning, politikker og prioriteter.

GCR består af 4 dele:

- 1) En række indledende betragtninger, der bl.a. udstikker baggrunden for GCR, dens grundlæggende principper og overordnede målsætninger, samt behovet for at styrke forebyggelse og at adressere grundlæggende årsager til konflikt og tvungen fordrivelse. Det understreges, at GCR ikke er juridisk bindende, og at den entydigt hviler på allerede gældende relevant international ret, ikke mindst Flygtningekonventionen af 1951;
- 2) CRRF-dokumentet, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling d. 20. september 2016, og som beskriver de grundlæggende elementer i en mere forudsigelig og omfattende tilgang til store flygtningebævelser;
- 3) En handlingsplan med gennemgang af en stribe konkrete tiltag som stater og andre aktører kan vælge at anvende for at understøtte CRRF og derved bidrage til en styrket ansvars- og byrdefordeling. Disse tiltag har alene karakter af forslag, som bygger på erfaringer fra hidtidige indsatser i store flygtningesituationer, og de har altså end ikke karakter af politiske tilsagn. Forslagene til tiltag rummer alt fra partnerskaber, finansiering, operationelle tiltag inden for eks. uddannelse, sundhed og jobskabelse samt genbosætning.
- 4) En afsluttende del omhandlende GCR's gennemførelse og opfølgning.

Mens erklæringen således sigter på, at det internationale samfund som helhed arbejder for en styrket ansvars- og byrdefordeling til støtte for mere effektive tilgange til håndtering af store flygtningekriser, vælger hver enkelt stat suverænt, hvilke bidrag den kan og vil yde baseret på det foreliggende katalog af forslag og dens egne nationale politik, prioriteter, kapacitet m.v.

Inger Støjberg

/

Jesper Egevang